

Αθήναι

Ἰν 25. Ιουνίου 1845.

Ἰταλ. Λεπ.

1190

Προς

τοῦ ευχαριστοῦντος Κυρίου Ἰωάννου Κοχέλην τοῦ Προδυσουργίου
κ.λ. κ.λ. κ.λ.

Πολλὰ μὲν ἔγραβα ἰνὶ λόγγυν καὶ διωδονδῶ καὶ εἰς ἰνὶ
οἰκίαν σας καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἰνὶ εὐσαιδύσως, διὰ τὰ ἀ-
ναξίρω ἔρ ὑμῶν Κύριε Προδυσουργίε παράσσοις τε, ἀλλ' ἐννεα
ἰνὶν σοχῶν ἐνασχολήσων σας δὲν ἠξιώδην τὰ γὰρ ἰνὶ ἔργῳ
τὰ παρουσιασθῆ Ἰταλιέρως, ἡ μὲν μόνον μίαν ἄρα σέριον ἔρ
τὸ ὑπουργεῖον ἰνὶν ἑσπεριμῶν, καὶ ἐσχεάδην τὰ τὸ ἀναξίρω
ἐγγεφέως, τὸ δὲ οἷον χάρις διευαισούνης παραναγῶ τὰ τὸ γὰρ
ἰνὸ ὄνιν, εἶναι δὲ τὸ ἀνοχρόν διὰ τὸ οἷον σήμερον καδυσίβη
γον ἐσπεριμῶν ἀναφορὰν Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἰνὶν εὐσαιδύσως.

Πρὸ δύο ἡμῶν ἐγὼν Κύριε Προδυσουργίε διὰ ἰνὶν Ἰεραρχικῶν
ὁδοῦ τοῦ οἷον ὑσάρομα Στρατιωτ. κλάδου ἔχον ἀναξίρω
καδὺς καὶ σέριον κατ' ἐνδῆαν σπὸς τὸ Μμοδὸν ὑπουργεῖον ἰνὶν
εὐσαιδύσως, δι' ὅν ἐπαρναγῶσα σέριον ἰνὶν εἰς ἰνὶν φρεν-
σαιδεδωμῶν ἔλαριαν εἰσαγωγῆς ἰνὶν δωδεκαετῶν δυατρός μου
πνευχῶσι χατηριαδῆ ὡς ὑσέροπος μὴ ἔχον τὰ ἀ-
ναγματὰ χρηματικὰ μέσα διὰ ἰνὶν εὐσαιδύσως ἰνὶν, ὅστις με
2000 δραχμῶν Μμοδὸν δὲ δύναμαι τὰ ἀνδίζω ἔρ τὰ ἀνοχρόν
ἀναγματὰ ἔγυδα ἰνὶν σοχναριδίου οἰκογενῆς μου, ἀλλ' ἐμὸν
σέριον ἀφ' οὗ ὁ κύριος διωδονδῆς τοῦ διαχυθῆντος ὑπουργεῖον ὑπὸ
Κινοχάιδης μ' ἐβέβαιωσαν ὅτι ἡ δύναμις μου ἀπὸν διχὸ γοῖον
εἰς τὸ εἰρημνῶν κατὰζημα, αἶθρη ἐσχερογορῆδην ὅτι γὰρ ἔβησαν

ἀλλὰ νὶ δὲ θυγάτηρ μου ἐμὸν μεῖζον ἀσπίλον ὄλι δὲ γ' ἴσιν
δουλὴν ἐγένετο.

Κύριε Προδουουργὲ Κοχέτη ἐνδοκιδεῦ ὄλι θμαὶ οὐμοσβριώ-
της σας καὶ ἀνδρωσος τοῦ σανιῶ σου καὶ τοῦ ἀγγῶρος καὶ βίχος
ἐνα καρποῖ νὶ θυγάτηρ μου εὐσαυδουμένη δὶναλαί/ος ἐξοί/ουρα
να' ἐθγύτος κατὰ τοῦ μαζῶν καὶ ἦρον ἴν' κατ' αὐλοῦ σαπρίδα
μας. Λάβετε ὄδον οὐδον σας σαπαιαῖω καὶ δαλάζαλε ἴν'
εἰς τοῦ εἰρημῶν καλαγῆμα εἰσαγωγῆν ἴν' Μνηοδείους θυγατρὸς
μου ἡμῶν καλὰ χρεὶς αὐτῆς καὶ ἐγὼ δὲ γὰρ αἰωνίως εὐφρα-
ριονγ' δὲ ἴν' λαομαγαδεῖαν λαύλην.

ἴν' εὐχαριστοῦντος σας

εὐοδιδεῖας Δούρος

Ν. Χαρπιάδης